

GŁOS POMORSKI

Nr. 135 — Rok 3.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 500 mk

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji i w agenturach miejscowych miesięcznie 9.000 mk., przedpłata na poczet z od noszeniem do domu miesięcznie 10.300 mk. — pod opaską w Polsce i do Gdańska 11.750 mk., do Niemiec 14.250 mk. polskich lub ich wartość walutowa, do Francji 5,— fr., do Anglii 0,8 shilling, do Stanów Zjednoczonych 35 cents. W razie nieprzewidzianych wypadków jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorzy nie mają prawa żądać niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty. — Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy, Grudziądz, Bank Związku Sp. Zerotk. Benziger Privat Aktienbank Gdańsk i Grudziądz. — P. K. K. P. Grudziądz. — Konto czekowe Gdańsk nr. 2980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności Oddział w Poznaniu nr. 201 193. Miejsce płatności wykonania: Grudziądz

Ogłoszenia z Polski: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-linowej 300 mk., w dziale reklamowym na stronie 13-linowej przed tekstem 1500 mk., wśród tekstu 1400, za tekstem 800 mk., dla W. M. Gdańska obowiązują te same ceny, dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 200% nadwyżki, płatna w markach polskich lub ich wartości walutowej. Za tłumaczenia oblicza się 20% nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne, w razie zwłoki dłuższej niż 72 godzin stosować będziemy ceny bieżące, skracając wszelkie rabaty. — Administracja nie przejmuje odpowiedzialności za termin umieszczenia ogłoszenia.

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, sobota, dnia 16-go czerwca 1923.

Telefon nr. 50 i 51.

!! Przybył już do Grudziądza !!

Ważne dla posiadaczy maszyn do pisania! Maszyny do pisania wszelkich systemów gruntownie czyści, naprawia, reguluje i przerabia

dypłomowany instruktor i mechanik-specjalista maszyn do pisania o ukończonych studiach zawodowych amerykańskich, absolwent kursów instruktorskich firmy „John Underwood-Typewriter-Company“ w Ameryce. — Roboty wykonuje na miejscu w biurach P. T. klientów. — Polskie czcionki i inne części składowe do maszyn posiada stale na składzie. — Liczne świadectwa i listy pochwalne wszelkich władz, instytucji i przedsiębiorstw prawie z całej Polski są dowodem sumiennego prowadzenia przedsiębiorstwa. — Łaskawie zgłośz. pod „Rekord“ do Głosu Pomorskiego.

6646

Z Sejmu.

Warszawa. (PAT.) Na posiedzeniu wczorajszym Sejmu p. marszałek oznajmił o zamianowaniu gen. Szeptyckiego ministrem spraw wojsk i p. Czajkowskiemu prezesem Głównego Urzędu Ziemińskiego.

Odesłano do komisji w pierwszym czytaniu ustawy o wypuszczeniu pierwszej serii 3,66 proc. złotych biletów skarbowych, o rozciągnięciu na województwo śląskie ustawy o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców, o honorowym uposażeniu dożywotniem prezydentów Rzplitej, wreszcie o ratyfikacji układu polsko-niemieckiego, podpisanego w Dreźnie.

Przystąpiono do obrad nad ustawą o zcaleniu gruntów. Referował p. Gawlikowski (P. S. L.) Zaznaczył on między innymi, że ustawa, przedstawiona przez komisję rolną jest znacznym postępem, upraszcza ona postępowanie, gdyż wystarcza zgoda 1/4 wierzycieli, a nawet jeżeli wieś jest zniszczona, lub dotychczas nie odbudowana, można przymusowo wdrożyć postępowanie. Co do kosztów, to ze względu na zły stan skarbu nie nałożono całego ciężaru na Państwo, ale przyznano ulgi, mianowicie gospodarstwom wynikłym ze zcalenia przyznaje się zwolnienie od podatku gruntowego przez dwa lata.

P. Niski (P. P. S.) zwraca uwagę, że sprawę tę należy traktować łącznie z parcelacją majątku prywatnego.

P. Staniszkis (Z. L. N.) jest zdania, że przymus komasacji daje gwarancje, że będzie przeprowadzona i obiecuje głosować za ustawą.

P. Krycki (Chrześc. Nar.) z radością wita pojawienie się tak ważnej ustawy i konstatuje, że usunęła ona braki dawnych ustaw zaborców i zapewni rolnikom kredyt.

P. Wilkoński (klub ludowy P. S. L.) podkreśla znaczenie kredytu państwowego dla akcji zcalania gruntów i stwierdza, że pieniądze te stokrotnie zwrócą się Państwu.

Głosowanie nad ustawą odroczone do jutra.

Następnie w imieniu komisji administracyjnej p. Kozłowski (Z. L. N.) referował ustawę w przedmiocie dokonywania zmian granic miejskich na obszarze b. dzielnicy austriackiej.

Referent mniejszości komisji p. Putek wniósł o odrzucenie całej ustawy. Dla celów administracyjnych Państwo Polskie podzielone będzie w drodze ustawodawczej na województwa, powiaty, gminy miejskie i wiejskie, nie ulega zaś wątpliwości, że zniesienie szeregu gmin podmiejskich i wcielenie ich do miast jest zmianą podziału administracyjnego. Mówca odczytuje inny projekt ustawy, przelewającej uprawnienia sejmiku gail-

cyjskiego na Sejm Rzeczypospolitej i proponuje, aby oba projekty odesłać do komisji administracyjnej.

P. Potoczek oświadczył, że P. S. L. Piast uważając, że ustawa w swoim brzmieniu wyrządza krzywdę ludności wiejskiej wnosi o odesłanie jej do komisji.

P. Prószynski (Zw. L. N.) polemizując z wywodami p. Putka, dowodzi, że taką drobnostką nie można zabić Sejmu.

Po przemówieniach pp. Sanojcy, Popiela, Schipera i sprawozdawcy Kozłowskiemu odrzucono wszystkie poprawki, a przyjęto ustawę w drugim czytaniu. Wobec sprzeciwu odłożono trzecie czytanie do następnego posiedzenia.

P. Stankiewicz (klub białoruski) uzasadniał nagłość wniosku klubu białoruskiego w sprawie uwłężenia p. Baranowa.

Minister sprawiedliwości p. Nowodworski: Pozbawienie wolności p. Baranowa nastąpiło w wykonaniu decyzji sądowej, zarządzającej aresztowanie p. Baranowa w związku ze skazaniem go przez sąd na 6 lat ciężkiego więzienia za przestępstwo przeciwko Państwu. Z uwagi na okoliczność, że Sejm nie uwzględnił żądania zawieszenia postępowania karnego nie może być mowy o pogwałceniu w tym wypadku Konstytucji. Zastrzeżenie muszę przeciwko twierdzeniom o rzekomym nacisku na władze sądowe. Mój poprzednik, uważając, że decyzja sądu białostockiego nie odpowiada właściwej interpretacji, polecił tę sprawę zbadać sądowi apelacyjnemu. Jest to spór interpretacyjny, a ponieważ dotyczy tak ważnej kwestji, jak nietykalności poselskiej, wypowiadał się za nagłością wniosku.

P. Bitner (Chrześc. Dem.) nie wypowiada się przeciw nagłości, zastrzega się jednak przeciwko motywom drugiej części wniosku, która domaga się śledztwa i surowego ukarania winnych, ponieważ dowodzi to, że nietykalność chodzi o zwolnienie p. Baranowa, ale i o zohydzenie sądów polskich.

Nagłość uchwalono, a wniosek odesłano do komisji nietykalności poselskiej.

Przystąpiono do nagłości wniosku w sprawie napadu na p. Strońskiego. Do uzasadnienia nagłości zabrał głos pos. Dubanowicz (Chrześc. Nar.). Wniosek nasz — mówił — wzywa rząd do przeprowadzenia śledztwa i ukarania winnych dla zapobieżenia ekscesom, któreby obniżyły szacunek, jaki społeczeństwo powinno mieć dla armji. Czyn, o którym mowa, nie może obniżyć autorytetu Izby, ani czci napađniętego, dotyczy jednak innych wartości. Dotyka znaczenia armji, jej honoru oraz bezpieczeństwa władz ustawodawczych. R. min. spraw wojsk. gen. Szeptycki: Dział objął

urzędowanie. Wobec nagłości sprawy zbadałem stan rzeczy. Rzecz się ma jak następuje: P. Stroński został znieważony czynnie przez porucznika Radomskiego, który wskutek tego został osadzony w więzieniu dowództwa miasta. P. Stroński skierował na drogę honorową tę sprawę i dlatego porucznik Radomski musiał być tymczasowo zwolniony z więzienia, aby sprawę honorową przeprowadzić z wolnej stopy. Po przeprowadzeniu jej rozkaże najściślejsze śledztwo. Przed przeprowadzeniem śledztwa w tej sprawie nic więcej rzecznie mogę.

Po przemówieniu pos. Piotrowskiego (P. P. S.) nagłość przyjęto jednogłośnie, a wniosek odesłano do komisji wojskowej.

Następne posiedzenie w piątek o godz. 3 po poł.

Monopol tytoniowy a robotnicy.

Gdy Chrześcijańska Demokracja zajęła stanowisko przeciwne monopolowi państwowemu i wskazywała na to, że robotnik w prywatnym przedsiębiorstwie będzie korzystniej postawiony aniżeli w państwowym, wskazywano nawet na emerytury, które wysłużeni robotnicy w rządowych fabrykach pobierają. Już wówczas wyraziliśmy wątpliwość, czy z tego wielka będzie pożyteczność. Obecnie przekonuje nas o słuszności dawniejszych naszych wywodów wniosek nagły posła Prószynskiego ze Związku Ludowo-Narodowego w sprawie emerytur dla robotników rządowych fabryk tytoniowych. Wykazuje się, że robotnicy, bardzo często ludzie starzy, którzy pracowali w fabryce rządowej nieraz ponad 35 lat i dziś nie mogą zapracować na utrzymanie, dostają razem na swoje utrzymanie miesięcznie od rządu 20 000 mk. bez najmniejszych podwyższeń i zmian. Ponieważ taki wymiar wygląda komicznie, ale dla biednych, często starych robotników i robotnie jest krytycznym i budzi rozgoryczenie, posłowie wnieśli o podwyższenie należycie emerytur. Emerytowani robotnicy oczywiście będą bardzo wdzięczni państwu, którzy swego czasu monopol tytoniowy tak gorąco popierali w interesie robotników.

O los robotników polskich zagranicą.

Tym, którzy studują pilnie prasę polską, podpaść musiały niejednokrotnie artykuły, komunikaty lub drobne notatki przestrzegawcze robotnika polskiego przed emigracją do Niemiec, lub do innych krajów przez Niemcy. Zdarzyło się bowiem kilka razy, iż na robotnikach polskich, jadących za pracą do Francji lub Belgji dopuszczono się krwawych pogromów, pozatem robotnik polski w Niemczech zawsze narażony jest na nieprzełiczone szkiany i różnego rodzaju krzywdy.

Zamiast szanować robotnika polskiego, który w produkcji niemieckiej rolnej doniosłe odgrywa znaczenie, władze pruskie zasleplone nienawiścią do Francji i Polski, działały wprost w przeciwnym kierunku, gnębiąc i szykanując w straszliwy sposób tego robotnika. Nic więc dziwnego, że wśród czynników kierujących naszą emigracją padło hasło; omijać Niemcy.

Zagadnieniu wychodźstwa polskiego w Niemczech poświęciły ostatnio nasze pisma ludowe bardzo wiele cennych uwag. Za „Kurjerem Warszawskim“ podaliśmy więc głosy tych pism w tej doniosłej sprawie, w mniemaniu, że powinna ona wypłynąć na powierzchnię ogólnego zainteresowania. I tak np. potępienie tych pruskich metod znalazło wyraz na lamach pism o wprost sprzecznych kierunkach, jak to: w „Ludzie Katolickim“, „Wyzwoleniu“ i „Woli Ludu“. Obszernie i systematycznie w obronie naszych robotników w Niemczech występuje od dłuższego czasu zastrzyżony już tygodnik, sprawie wychodźczym poświęcony, „Wychodźca“.

Wszystkie wymienione pisma zanotowały szereg barbarzyńskich wprost wypadków. N. p. „Lud Katolicki“ z dnia 13 maja, wyliczył szereg wypadków pogwałcenia przez władze niemieckie przepisów międzynarodowych w odniesieniu do legalnie podróżujących przez Niemcy robotników polskich i ostrzega ich w konkluzji, aby jadąc do Francji, unikali drogi na Niemcy, a wybierali drogę na Gdańsk.

Oto, co pisze „Wychodźca“ o konieczności unikania podróży do Francji przez Niemcy:

„Droga ta była zawsze niedogodna, gdyż stosunek niższych funkcjonariuszów służby niemieckiej do Polaków jest nienawistny. Obecnie musimy wznowić z ca-

Zerwanie rokowań polsko-gdańskich w sprawach kolejowych.

Gdańsk. (PAT.) Ze względu na zbliżającą się sesję Ligi Narodów, na której ma być ponownie rozważana sprawa polskiego odwołania się do wysokiego komisarza Ligi Narodów z dnia 20 grudnia ub. roku, a dotycząca sprawy Dyrekcji Kolejowej w Gdańsku, przybył dnia 9 bm. do Gdańska rzeczoznawca Ligi Narodów w sprawie kolei, pułkownik Hyam.

W związku z tem odbyły się w Gdańsku w dniu 12 i 13 bm. obrady kolejowych rzeczoznawców z reprezentantami Senatu wolnego miasta, celem ponownego rozważania faktycznych stron tej sprawy.

Wobec wysunięcia w drugim dniu obrad ze strony gdańskiej postulatów, zmierzających do utworzenia na obszarze wolnego miasta odrębnej, samodzielnej jednostki administracyjnej delegacji polscy doszli do przekonania, że dalsze obrady nie doprowadzą do celu, gdyż

1) sprzeciwiałoby się to kardynalnym zasadom racjonalnej organizacji gospodarki kolejowej.

2) osłabiłoby sprawność kolei portu.

Po zredagowaniu odpowiedniego oświadczenia delegacji dnia 13 bm. odjechali do Warszawy. Pułkownik Hyam był poinformowany o przebiegu narad.

Urlopy dla pracowników.

Uregulowanie urlopów dla pracowników umysłowych, biurowych, handlowych i górników.

Ministerstwo pracy opracowało w porozumieniu z Min. Przemysłu i Handlu rozporządzenie wykonawcze do wydanej w roku zeszłym ustawy o urlopach pracowników prywatnych. Rozporządzenie to, które ukaże się w tych dniach reguluje m. l. kwestję urlopu pracowników prywatnych w przedsiębiorstwach sezonowych, kwestję pracowników umysłowych, kwestję rachuby czasu urlopu, sposobu wynagrodzenia za czas urlopu przy rozmaitych kategoriach pracy itd.

Z ważniejszych przepisów rozporządzenia podkreślić nale-

ży, że za podstawę do ocenienia prawa do urlopu, bierze się rok kalendarzowy; że do czasu urlopu wlicza się także niedziele i święta; że z personelu kupieckiego, zatrudnionego przy sprzedaży, prawo do urlopu w rozmiarach, zakreślonych przez ustawę dla pracowników umysłowych mają tylko ci pracownicy, którzy ukończyli szkołę zawodową lub średnią i odbyli przepisana praktykę; że pracownicy w górnictwie, przechodzący z jednego zakładu pracy do drugiego, mają prawo do urlopu w następnym zakładzie, o ile go nie wypracowali w poprzednim.

Rewolucja w Bułgarii.

NIE CHCA KRÓLA. — KRWAWE WALKI.

Sofja. (A. W.) Przywódcy obecnego zamachu stanu oświadczają, iż nie zamierzają wcale wzywać ponownie do Bułgarii króla Ferdynanda, który przebywa obecnie w Niemczech w swoim zamku Koburg.

Według pewnych wersji młodszy brat cara Borysa ks. Cyryl wyjechał z Koburgu, udając się do Bułgarii. W każdym razie zaznaczyć należy, iż car Borys nie był zupełnie nieświadom zamiarów spiskowców, którzy zawiadomili go o wczesnej godzinie rano w zamku w Wrani o dokonany zamach stanu.

Wbrew zapewnieniom oficjalnej agencji telegraficznej o spokoju, panującym w kraju, okazuje się, iż toczą się obecnie poważne walki w Pernik, Radomir, Plewna, Crveni, Breg, Dubnik.

NAOCZNY ŚWIADEK O ZAMACHU.

Praga. (A. W.) „Prager Presse“ podaje następujące szczegóły uzyskane od naocznego świadka o zamachu stanu w Bułgarii.

Zamachu dokonano we wszystkich miastach bułgarskich, w których znajdowały się załogi wojskowe o jednym i tym samym czasie, to znaczy w nocy z piątku na sobotę około godz. 3. W samej Sofji w tym czasie słychać było strzały i eksplozje bomb, które rychło ucichły. Dopiero po dwóch dniach dowiedziano się, iż strzały te powstały w wyniku oporu, jaki stawiał jeden z komisariatów policji. Reszta komisariatów policyjnych poddała się bez oporu. Tak samo bez oporu poddała się chłopiecka straż, która zajmowała główne koszary w mieście. Pałacu królewskiego pilnowali uczniowie szkoły kadetów i pułk kawalerji. Król w czasie zamachu znajdował się w zamku w Wrani, o 10 km. od Sofji.

W jakiej tajemnicy zdołano przeprowadzić plan zamachu dowodzi fakt, iż mieszkańcy Sofji dopiero koło godz. 11 rano dowiedzieli się o fakcie dokonany w manifestu, wydanego przez nowy rząd. W mieście zapanowała radość i słychać było śpiewy na ulicach. Na mieście ukazały się pochody oficerów ligi rezerwistów w uniformach i przy broni. Nad miastem krążył aeroplan.

KRWAWA WALKI.

Belgrad. (A. W.) W różnych miejscowościach

lym naciskiem ostrzeżenie pod adresem naszego wychodźstwa do Francji i Belgii: omijajcie stanowczo drogę na Niemcy! Kierujcie się przedewszystkiem na Gdańsk lub jeśli kto woli na Czechy, Austrię i Szwajcarię! Ostrzeżenie nasze jest koniecznością, gdyż od czasu obywatelskiego przez władze francuskie i belgijskie zagłębienia Rukry władze niemieckie ogarnął poprostu jakiś szal przeciwpolski, który wyraża się w świadomości, przemysłowym, a bardzo złośliwym szykanowaniu naszych robotników, którzy obrali drogę do Francji przez Niemcy.

Mówimy o złośliwym i przemysłowym szykanowaniu naszych robotników i rolników, gdyż opieramy to nasze twierdzenie na niezliczonych faktach i gwałtach władz pruskich.

Władze te postanowiły sobie ostatnio po cichu, że nie będą przepuszczały przez Niemcy naszego wychodźstwa do Francji i Belgii. Jest to oczywiście bezprawie, bo na mocy zobowiązań międzynarodowych Niemcom tego czynić nie wolno. To też zakaz ten nie był ogłoszony. Nie dziw też, że wychodźcy nasi, nic o tem postanowieniu władz pruskich nie wiedząc, zgłaszają się do konsulatów niemieckich po wize i udają się w drogę. I tu dopiero rozpoczyna się popis władz niemieckich. Nie cofa się wychodźcy na granicy, lecz donierają w środku Niemiec, zazwyczaj w mieście, gdzie niema konsulatu polskiego, odbywa się następująca kolejka gwałtów i bezprawia:

Wychodźcy odbiera się bilet kolejowy i dokumenty,

Bułgarii toczą się krwawe walki między uzbrojonymi chłopami a wojskami rewolucyjnymi. Szczególnie krwawe walki miały miejsce pod Plewną i Radomirem, gdzie na czele uzbrojonego chłopstwa stanął b. prezydent sobrania Botew. O niepewności sytuacji świadczy fakt, iż ruch kolejowy na linii międzynarodowych pociągów pociesnych i kurjerskich jest nadal ograniczony, ludności zaś zabroniono opuszczać miejsca zamieszkania.

NIEMCY ZADOWOLENI Z PRZEWROTU W BUŁGARJI.

Berlin. (A. W.) Jest rzeczą charakterystyczną, że cała prasa niemiecka, począwszy od organów nacjonalistycznych, a skończywszy na socjaldemokratycznym „Vorwärts“ wita zamach stanu dokonany ostatnio w Bułgarii z zadowoleniem i najgorętszymi sympatjami. W informacjach prasy niemieckiej przedstawia się przebieg zamachu, jako zwycięstwo czynników uniarkowanych i inteligentnych nad terrorystyczną dyktaturą ciemnego chłopstwa. Według pierwotnych informacji przebieg rewolucji miał być bezkrwawy, tymczasem pomniejsze wiadomości donoszą o przeszło 100 zabitych i większej ilości rannych lżej lub ciężiej.

Pierwotnie dzienniki donosiły, że zamachowcy mają za sobą prawie cały naród bułgarski, obecnie zaś prasa niemiecka wspomina, że istnieje prawdopodobieństwo wybuchu wojny domowej i walk bratobójczych.

Według ostatnich wiadomości, zasięgniętych od podróżnych na północy od linii kolejowej od Sofji — nastąpiło starcie między rewolucjonistami, a wielkim oddziałem doskonale uzbrojonych chłopów, zaopatrzonych w działa. Oddział ten liczył około 500 ludzi. O przebiegu i wyniku spotkania brak dotychczas wiadomości.

Również z szeregu miejscowości donoszą o słabych starciach między chłopstwem a rewolucjonistami. B. minister w gabinecie Stambolijskiego Anastazov organizuje pod Radomirem kontrewolucyjne chłopstwo. Ponadto poseł Tomianow organizuje w okolicach Sofji. Stambolijski na stanąć na czele kontrewolucjonistów.

Z DYPLMACJI.

Berlin. (A. W.) Według otrzymanych tu informacji z Sofji posłem bułgarskim w Berlinie ma zostać b. prezydent ministrów z czasów wojny Radosławów.

zmusza się go do powrotu do Berlina, a stąd do granicy i dopiero tu unieważnia mu się wize. Wszystko to razem jest krzyżem gwałtem, przeciwko czemu władze polskie protestują. Nie wiemy jednak, jaki jest skutek tych protestów. To jedno jest pewne, że wobec najnowszych metod władz pruskich wychodźcy nasi do Francji i Belgii powinni stanowczo unikać drogi przez Niemcy, gdzie narażeni są na szykany, a częstokroć poniżenie ich godności narodowej i dotkliwie straty. Jest rzeczą czynników powołanych energiczne wystąpienie w obronie poniewieranego robotnika polskiego!

Zaś „Wyzwolenie“ po dłuższym zastanowieniu się, dlaczego władze niemieckie tak wielkie szykany czynią naszym robotnikom przejeżdżającym do Francji — dochodzi do wniosku, że skoro nasz robotnik pozna warunki pracy i płacy we Francji, to będzie wolał Francję, niż Niemcy.

„Trzeba bowiem wiedzieć — wywodzi „Wyzwolenie“ — że w latach przedwojennych, a nawet i obecnie polscy robotnicy polni stanowili i stanowią 90 proc. służby w pośród zagranicznych rolników, zatrudnionych zarobkowo na roli w Niemczech. Obecnie, wobec złego, nieludzkiego traktowania ich przez niemieckich magnatów, oraz wobec niskich zarobków, nasi „obieżyśasi“ wolać pracę we Francji, gdzie warunki pracy są naogół lepsze, a zarobki znacznie większe. Rolnictwo niemieckie potrzebuje jednak polskiego robotnika. Dlatego rząd niemiecki chce wszelkimi sposobami odpływowi polskiej sily roboczej przeszkodzić. Wziął się do tego jednak ścieżką pruski, to jest: gwałtem i krzywdą. Świadczy

o tem wiele stwierdzonych wypadków tego rodzaju: robotnicy i robotnicy polscy, pracujący we Francji, wybierając się do kraju rodzinnego na urlop świąteczny, biorą t. zw. „wize“ w poselstwie niemieckim w Paryżu na podróż w jedną i drugą stronę przez Niemcy. Gdy taki robotnik wraca z kraju do Francji, to na granicy polsko-niemieckiej nie robią mu żadnych trudności. Dopiero gdy znalazł się w głębi Niemiec, zaczyna się udręka. Usuwa go z wagonu, zabierają bilet kolejowy i dokumenty, zmuszają aby jechał z powrotem do Polski i dopiero na granicy polskiej oddają mu pasport, ale przekreślają wizę niemiecką. Jak widzimy z powyższego, dopuszczają się władze niemieckie całego szeregu gwałtów na obywatelach polsk., chcąc choćby w ten sposób utrudnić wyjazd do Francji. Robotnik lub rolnik polski, który ma pracę we Francji, narażony jest z tego powodu na znaczne straty. Może się nawet zdarzyć, że z powodu opóźnionego powrotu traci miejsce.

Postępowanie niemieckie jest zwyczajnym gwałtem. Policja niemiecka nie ma bowiem prawa przekreślanie wize, udzielonej legalnie przez konsulaty niemieckie, za które obywatel polski opłacił duży haracz, nie ma też prawa odbierania biletów kolejowych, ani też cofania obywatela polskiego, jadącego za legalnym paszportem, z drogi. Są to wszystko, szykany, mrogące się w ostatnich czasach. Styszelismy, że rząd nasz zajął się gorliwie tą sprawą i postanowił zażądać od władz pruskich odszkodowania za straty materialne, poniesione przez obywateli polskich w tych wypadkach w Niemczech, oraz zadośćuczynienia dla rządu polskiego. Wiadomo jednak, że z prusakami sprawa niełatwa: najpierw wyrządzą świadomie krzywdę, potem przez czas dłuższy będą udawali niewiniątka, aby przeciwnika zniechęcić w dochodzeniu swych słusznych spraw. Dlatego też znając dobrze te praktyki pruskie, zwracamy się do tych, którzy wyjeżdżają, z uśmieszem wezwaniem:

Kto jedzie do Francji, niech omija Niemcy! Groź mu tam krzywdy, upokorzenia i znaczne straty!

Tych kilka głosów wystarczy na razie na zobrazowanie sytuacji. Widzimy, że stosunki dla naszego wychodźstwa w Niemczech są niezdrowe i nienormalne. Powiedzieć sobie musimy jasno, że z prusakami nigdy doładu nie dojdziemy, nigdy też dla robotnika polskiego w Niemczech znośniejszych warunków bytu nie uzyskamy, dlatego też zamiast bawić się w dyplomatyczne noty i upomnienia, jednym zamachem odciąć powinniśmy Niemcom dopływ polskich sił roboczych, dla emigracji naszej wyszukać inne tereny, a kraj niemiecki omijać, jak zarażony morowem powietrzem.

Innej rady nie ma i nie będzie. Jeżeli chcemy uchronić naszego robotnika od krzywd i szykan ze strony pruskiej, przeszkodzić musimy aby robotnik ten tam nie jechał. Aby dość do tego celu, muszą być przedewszystkiem granice nasze zachodnie szczelnie zamknięte przed nielegalną emigracją. W kraju występować trzeba energicznie przeciw wszelkim agentom, werbującym robotników do Niemiec.

Niemcy powinni się raz nareszcie przekonać, że z nami żartów nie ma. Polak jest dobry, ale jak trzeba — trę powinien umieć i pięścią stanowczo i energicznie potrząsnąć. (—)

NOWY MINISTER WOJNY.

Obecnie potwierdza się przedcednie przez nas podana wiadomość o mianowaniu gen. Szeptyckiego ministrem wojny. Pat.iczna donosi:

Prezydent Rzeczypospolitej dekretem z dnia 13. VI rb., na wniosek prezesa Rady ministrów, zwolnił gen. dywizji Aleksandra Osiańskiego z poruczonego mu kierownictwa M. S. Wojsk. i równocześnie zamianował inspektora armji, gen. broni, Stanisława Szeptyckiego, ministrem spraw wojskowych.

SKIRMUNT DELEGATEM PRZY LIDZE NARODÓW.

W związku z przyjazdem do Warszawy p. K. Skirmunta krąży w kołach sejmowych pogłoska o zamierzeniu powierzeniu przez Rząd p. Skirmuntowi stanowiska pierwszego delegata Polski przy Lidze Narodów z zachowaniem jego dotychczasowego stanowiska w Londynie.

PREZES G. U. Z. KARŚNICKI W WISBADENIE.

Wiesbaden, 8 bm. przyjechał tu z Warszawy prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego Karśnicki i odbył szereg konferencji w komisariacie rewindykacyjnym celem ustalenia dalszego programu prac w zakresie wykonania umów ryczałtowych polsko-niemieckich oraz prowadzenia rokowań z protokołu restytucji finansowej. 12-go bm. prezes Karśnicki wyjechał do Paryża dla uzgodnienia tych prac w komisji odszkodowań.

UROCZYSTOŚCI ŚLĄSKIE.

Katowice. W niedzielę 17-go bm. po odsłonięciu na Placu Wolności tablicy ku czci poległych powstańców odbędzie się o godzinie 12-tej w południe uroczystość udekorowania przez p. Prezydenta Rzeczypospolitej 54 osób odznaczonych ostatnio orderem Polonia Restituta za zasługi położone około przyłączenia Górnego Śląska do Polski.

BON SKARBOWE.

Na podstawie Ustawy z dn. 22 marca rb. w przedmiocie wypuszczenia 6 proc. złotych bonów skarbowych, Minister Skarbu ustanowił cenę emisyjną 6 proc. bonów skarbowych serii IA, IB, IC na 13,500 marek polskich za 1 złoty. Ustalona niniejszym postanowieniem cena emisyjna obowiązuje z dn. 15 czerwca rb.

W WARSZAWIE
14. 6. 1923.
Mrk. (niem.) 0,83
Dolar — 86 500

W GDANSKU
15. 6. 23., godz. 11³⁰
Mrk. (pol.) 114
Dolar — 107 500

Z życia religijnego.

V.

Podobnie jak we Francji, acz nie w takich rozmiarach, zapowiada się i we Włoszech przedziwne odrodzenie religijne, objawiające się zwłaszcza w zwrocie do katolicyzmu. Ruch ten pocieszający przygotowuje bez wątpienia zbliżenie się Kwirynału do Watykanu i zupełną zgodę.

Trudno dziś już określać przyczyny sprowadzające we Włoszech nowy, bogostawiony renesans, ale bez wątpienia znowu podobnie jak w pobratymczej Francji literatura piękna jest zwiastunką i wyrazicielką nowej ery. Wśród dekadyzmu, wśród gorączkowego szukania dróg nowych, na których pojawia się rozgłosny futurus Marinetti, porównywany niekiedy z barokowym Marinim, widoczny jest wśród pisarzy, jak to stwierdza Gerolamo Lazzeri w swych „Lettres italiennes, i kierunku chrześcijański.

Przecież już Fogazzaro, przedstawiciel idealizmu w piśmiennictwie włoskim, głośny autor powieści „Valsolda“ (1876), „Malombra“ (1881), „Piccolo mondo antico“ („Mały świat starożytny“) (1896), miły da nas wielbiciel Mickiewicza, zwrócił się w swych studjach i dziełach do zagadnień religijnych. Niestety, uwikłał się w błędy modernizmu, z którym mógł się zapoznać w samych Włoszech, gdzie przecież czas jakiś pracował Tyrrel. Jego stosunek do Jerzego Tyrrela i Alfreda Loisy'ego, „tego pysznego naśmiewcy z głową Voltaire'a“, przedstawił ponownie a znakomicie, uwzględniając i korespondencje zwłaszcza do biskupa Bonomelli'ego, najnowszy jego biograf Tommaso Gallarati Scoti. Podkreśla tu umiejętnie, jak Fogazzaro, potępiony przez Kościół za powieść modernistyczną „Il Santo“ („Święty“) 1905 r. umiał się poddać wyrokowi władzy, podziwia, i że nie tylko umie być zdolnym pisarzem, ale i człowiekiem dążącym przez pokorę do doskonałości.

Więcej jeszcze niż Fogazzaro nabrała rozgłosu sprawa Papini'ego, tak, iż pisarz ten stał się może najślawniejszym obecnie w Europie. Książka jego najnowsza, najpoczytniejsza. W każdym razie we Włoszech, gdzie po wojnie, jak o tem świadczy „L'Opinion“, wydaje się więcej książek niż w Francji, Papini'ego „Storia di Cristo“ („Historia Chrystusa Pana“), wyglądająca z zajęciem i upragnieniem, odnosząc największy sukces księgarski, stała się wprost wypadkiem chwili bieżącej. I jakże rozumiem takie zjawisko, że książka religijna jak ongiś Jakóba de Voragine „Legenda aurea“ lub Lutra „De captivitate babilonica“ lub Jana Bunyana „Pilgrim's Progress“ („Pochód pielgrzyma“) z 17 w., ta druga biblia Anglika, powszechną budzi uwagę?

Otóż trza wiedzieć, czem był Giovanni Papini dotąd, a zwłaszcza jakie zajmował stanowisko wobec religii. Dantego współobywatel, urodzony 1881 r., pochodził z ludu i tę ludową teźnię wniósł do piśmiennictwa. Już 1900 roku złożył pismo „Iconoclaste“, gdzie zbrojny w młodzieńczej krytycyzm rzucił się na rozmaite wielkości literackie, zwłaszcza Manzoni'ego, autora głośnych „Promessi Sposi“, („Narzeczeni“). Wielki wpływ na młodzież wywarł potem z wyżyn i nizin swego pisma „Leonardo“ (1903-7). Oddał się potem z zapalem studiom filozofii i idąc śladami Bergsona, dalej Jamesa, Schillera, amerykańskich pragmatystów, wysunął się na czoło włoskich pragmatystów, chłoszcząc bliznę gryzącej ironii Hegla, Schopenhauera, Nietzschego. Sam zresztą żarzony duchem pogańskim, wydaje 1911 roku owe osławione „Memorie d'Iddio“ („Pamiętniki Pana Boga“) i niemi stawia nowoczesnej niewierze pomnik mefistofelicznej filozofii. W „Lacerba“ pozwala sobie tak, iż nawet władze świeckie ścigają go wyrokami. Obok tych dzieł filozoficznych wydaje 1915 r. po raz pierwszy zebrane swoje poezje, owe „Cente pagine di poesie“ („Sto stron poezji“), a do najlepszych jego książek należy „Uomo finito“, autobiografia, w której znakomicie odzwierciedla się bieg życia tego niesamowitego samouka.

Z Papinim zapoznaliśmy się u nas nawet szerokie warstwy społeczeństwa, a zwłaszcza żołnierzy. W czasie nawały bolszewickiej rozrzucono przecie w armii warszawskiej, „Naród“ i tu wówczas drukowano owe „Pamiętniki Pana Boga“, urągające wszelkim naszym pojęciom o Stwórcy. Na wiecach „wielkopolskiej Ligi Katolickiej“ uchwalono jednak protesty przeciwko takiemu wszczeniu trucziny między wojska, już tak i tak zdemoralizowane początkowemi klęskami. I otóż ten, który przez lata całe był Szawłem, buchającym wprost niena-

wiścią do chrześcijaństwa i wszelkiej religii pozytywnej, nawrócił się, „opadł mu jakby łuski z oczu“, przejrzał i staje się nawet Pawłem, ognistym bojownikiem o prawdę i Kościół. Żywem a wymownym świadectwem tego to jego „Storia di Cristo“.

Autor chciał w niej stworzyć pendant do dzieła Renana przedstawiając życie Pana Jezusa, chciał zarazem być i stać się apostołem Jego nauki. Nazywa siebie wprost „miles Cristi“ i z takim ciepłem i przejęciem opisuje poszczególne sceny życia Zbawicielowego, iż umie ze znanych i tyle już ogrywanych motywów wydobyc nowe potęgi twórcze. Jest bowiem i pozostaje artystą; dając więc te artystyczne interpretacje ewangelij, choć brak mu niekiedy równowagi artystycznej, umie nawet w suchych niekiedy powiedzeniach zakłać przedziwną moc pociągającą.

A czy jego nawrócenie, zadokumentowane w tej książce, jest szczere? Zeppa de Nolva, pisząc o tej Conversione de Papini na łamach „La Revue mondiale“, wyraźnie podkreśla, że autor „przechodzi od zupełnej negacji, od wszystkich krańcowości w bliźnierzstwie do zupełnego (?) wyrzeczenia się rozumu na rzecz wierzeń prostych“. Zaś Gerolamo Lazzeri, piszący o tem nawróceniu w „Mercure de France“, niebardzo wierzy w jego szczerłość i trwałość i jakoby się dziwi, iż Papini'emu nie wystarczy „czyste“ chrześcijaństwo, lecz iż wyznaje zasady Kościoła katolickiego, a nawet głosi jego imperjalizm duchowy („Imperialisme spirituel“) i potrzebę jego zastosowania. Jest to głos zapewne kół liberalnych, którym trudno uwierzyć w takie cuda łaski, o jakich nam opowiadają najnowsze nawrócenia takich pisarzy jak Psichari we Francji, van Eeden w Holandji, Ruville w Niemczech i tylu innych.

Bądź co bądź, książka Papini'ego „Storia di Cristo“ warta lepszego przekładu, jak go dokonano w jednym z lewicowych dzienników warszawskich, jest dla katolickich Włoch może najpiękniejszym podarkiem w tym dantejskim roku jubileuszowym, znamienne schodzącym się z tem rinascimento religijnem.

Choć Dante jest poetą wszystkich Włochów, chociaż od początków 19 wieku, kiedy wedle świadectwa poety Alfieri'ego czytało go wówczas zaledwie 30 osób, zaczyna się dla niego uwielbienie, chociaż dziś każdy niemal Włoch za lirycznym-rewolucjonistą i autorem „Antygony“ powtarza „O gran padre Alighieri“, jednak i urzędowi przedstawiciele literatury dżwne wobec jubileuszu zajmują stanowisko. Kiedy minister oświaty Torre uchwalił wyznaczyć 2 miliony lirów na jubileuszowe obchody dantejskie, jak pisze o tem Henryk Prades w „Mercure de France“, Benedetto Croce cofnął uchwałę swego poprzednika, po pięciu miesiącach jednak na nią się zgodził. Zagadkowe to postępowanie ministra oświaty, boć Croce to jeden z najwybitniejszych estetyków współczesnych, jeżdżący z wykładami swemi aż na drugą półkulę i piszący grubą książką o wielkim Alighierim.

Zato katolickie koła we Włoszech czczą Dantego, zato papieże wychwalają go, choć ze względów politycznych poeta był dla ich poprzedników, jak Bonifacjo VIII, zbyt surowy i niesprawiedliwy w swej „Comedia“.

Kiedy jeden z późniejszych wielkich dantologów francuskich, Fryderyk Ozanam w czasie swej posłubnej podróży był na posłuchaniu u papieża Grzegorza XVI, zauważył u niego zainteresowanie się Dantem, i rozmowa o poecie utwierdziła twórcę Konferencji Wicentego w jego zamiłowaniach literackich: duchy Dantego i Wincentego a Paulo w Ozanomie podały sobie dłonie.

Zapalony miłośnik tomistycznej filozofii, dla której złożył Akademię w Rzymie a katedrę w Lowanium, sam poeta i klasyczny pisarz, Pecci — Leon XIII należał do największych znawców Dantego, a na jego pomnik ofiarował w 1892 r. 10 000 lirów.

Benedykt XV pisze wprost w encyklice o Dantem, „In praeclara“ omawiając stosunek poety do Kościoła i Wiary. Podkreśla tu blagi wpływ, jaki wywierały na poetę, kiedy pisze: Skoro więc Dante tak wiele zawdzięcza naszej wierze, żywym też i blżącym w oczy jest dowodem i jednym więcej przykładem, że gorąca wiara nie tylko nie obniża pototy ducha i wartości talentów, lecz owszem je podnosi i potęguje. Stąd też widać, jak bardzo szkodzą postępowi nauki ci, którzyby chcieli młodzież bez wiary i religii wychować. Serce się rozdziera na myśl, że wychowanie i nauka, którą młodzież w szkołach pobiera, jest zazwyczaj w ten sposób prowadzona, jakby człowiek nie miał żadnych obowiązków względem Pana Boga, jak gdyby największe i najwa-

żniejsze poza sprawami ziemskimi zagadnienia nie istniały“.

Skuszenie więc, że Dante jubileuszowy temu odrodzeniu religijnemu patronuje, boć sam śpiewa (Niebo p. 33):

Skoro to światło raz duszy zaświta,
To niepodobna, gdy się z niem zespoli,
By gdzieś widokiem innym była syta“.

T. C. L. w Grudziądzu.

Najwięcej trudności i pracy miał komitet z wynalezieniem źródeł, z których możnaby było czerpać fundusze na pokrycie kosztów utrzymania i powiększenia biblioteki i czytelnicy czasopism, utrzymanie 2 stałych sił płatnych (bibliotekarki i woznego), utrzymanie i ogrzanie w miesiącach zimowych gmachu Muzeum, w którym mieści się biblioteka, czytelnia i zbiory muzealne.

Jednym ze źródeł dochodu, były wkładki członkowskie, których nie można było zbyt podwyższać, ze względu na cel biblioteki, przeznaczony dla najszerszych mas ludności. Z tego powodu źródło to, dawało bodaj najmniej korzyści materialnych, przy których nie można było nawet marzyć o pokryciu rosnących z powodu dewaluacji marki polskiej wydatków.

Niechcąc z powodu braku funduszy pozabawiać społeczeństwo tak ważnego czynnika oświatowego, jakim jest jedyna w mieście polska publiczna biblioteka, z końcem września ub. r. komitet T. C. L. stawił wniosek do Magistratu m. Grudziądza o stałą subwencję 100 000 marek miesięcznie. Wniosek ten ostatecznie zrealizowany został — po przejściu różnych koleji — dopiero w marcu br.

Dość poważne kwoty uzyskano również ze wstępnej na akademii Kopernikowskiej i z kwesty w dniu 3 i 6 maja.

Cyfirowo najlepiej przedstawia się subwencja Ministerjum Oświaty uzyskana dzięki staraniom komitetu na zakup nowych książek dla biblioteki.

Wstępne za zwiedzanie Muzeum nie wpływało do kasy komitetu, lecz obracane było przez sekcję muzealną na opędzenie kosztów utrzymania zbiorów muzealnych, fotografowanie eksponatów i t. p.

Komitet zatrudniał dwie płatne stałe siły: bibliotekarkę i woznego, które wywazywały się z przyjętego na siebie zadania ku zadowoleniu nie tylko komitetu, ale wszystkich członków T. C. L. Poza tym wydatkiem niemal cały ciężar utrzymania porządku gmachu Muzeum, opalenia go miesiącami zimowych, poza światłem i gazem dostarczonym w ostatnich miesiącach przez miasto bezpłatnie, spoczywał na barkach Komitetu.

Kończąc sprawozdanie p. Przylibski imieniem Komitetu T. C. L. złożył podziękowanie władzom miejskim m. Grudziądza za dotychczasowe poparcie moralne i materialne, Ministerjum Oświaty, a w szczególności p. Wiceministrowi Łopuszańskiemu za subwencję na zakup nowych książek, Kuratorowi okręgowemu szkolnego pomorskiego p. dr. Rymerowi za osobiste zainteresowanie się wnioskiem o subwencję skierowanym do Ministerjum, całemu obywatelstwu miasta Grudziądza za jego ofiarność i zrozumienie znaczenia potrzeb placówki oświatowo-kulturalnej, jaką jest T. C. L., ze szczególnym podkreśleniem ofiarności sfer kupieckich zorganizowanych w Towarzystwie Kupców Samodzielnych.

To ogólne sprawozdanie sekretarza Komitetu T. C. L. uzupełnił ks. prob. Łęga sprawozdaniem sekcji muzealnej, stwierdzając, że zainteresowanie się społeczeństwa zbiorami muzealnymi wzrosło z dnia na dzień. Ilość zwiedzających z kilku osób miesięcznie przed rokiem podniosła się w ostatnich miesiącach do kilkuset. Zbiory muzealne przejęte po Niemcach powiększone zostały kolekcją bonów i monet z czasów wojny, oraz kolekcją chrząszczy ofiarow. przez p. p. radcę Solmana.

Cyfirowe sprawozdanie ze stanu kasy i biblioteki złożył ks. prof. Roskwański. Dochód w roku sprawozdawczym, oprócz subwencji Ministerjum Oświaty w sumie 4 000 000 marek wynosił 4 558 440 mk. Nie pokrył on w całości rozchodu w ogólnej sumie 4 686 570 marek. W rozchodzie tym tylko 540 tys. marek przeznaczono było na zakup książek i czasopism, resztę pochłonęły wydatki na utrzymanie stałych sił, opał itp. Trudność natury finansowej pokrywana była niejednokrotnie, tylko dzięki pożyczkom z funduszy prywatnych, które można było regulować dopiero po upływie kilkunastu, a nawet kilkudziesięciu dni. Fakt ten świadczy tak o krytycznym położeniu w faktem niejednokrotnie znajdował się skarbnik, jak i o bezinteresowności wierzycieli.

Ze sprawozdania o stanie biblioteki wynika, że posiada ona zaledwie 1965 książek polskich. Ilość ta jest znikomą dla korzystających z niej. Wypożyczeń w ciągu roku sprawozdawczym było około 14 000 a więc dziennie około 50 przy 650 członkach.

Po tych sprawozdaniach wywiązała się dyskusja, w której zabierał głos: p. pułk. Dobrowolski, ks. prof. Roskwański, ks. prob. Dembek, dr. Maj. Tematem dyskusji były sprawy przyszości biblioteki, doboru książek i źródeł dochodu, poczem ks. prob. Łęga wygłosił nadzwyczaj interesujący, ścisły i przy-

Bydgoszcz -

Inowrocław - Kruszwica - Popowo.

Wycieczka gimnazjum żeńskiego w Grudziądzu.

III.

W dniu drugim wycieczki, z chwilą wyjazdu z Inowrocławia do Kruszewicy wagonem motorowym, zaczął mżyć kapuśniaczek, który nam wszędzie towarzyszył z małymi przerwami przez cały dzień. A szkoda, że pogoda nie dopisała, ponieważ w dniu tym wycieczka nabrała charakteru majówki.

Koło godziny 10-tej przybyliśmy do Kruszewicy, gdzie po porozumieniu się w hotelu „Nad Gopłem“ co do wspólnego obładu dla wszystkich uczestników wycieczki, ruszyliśmy na zwiedzenie dawnej katedry, leżącej po drugiej stronie Gopła, we wsi Kruszewicy i ruin starożytnego zamku ze sławną myszą wieżą.

Katedra jest jednym z najstarszych kościołów w Polsce. Fundamenta pod nią położony w roku 969 pierwszy biskup kruszwicki Lucidus. Budowę ukończono za panowania Bolesława Chrobrego. Styl romański katedry szpecą wewnętrzne ornamenta i ołtarza w stylu barokowym, zewnętrznie gotycka galerijka z polewanej cegły i różne przybudówki ozdobione przez Fryderyka przy odnowieniu katedry w wieku ubiegłym. W podziemiach znajdują się groby kanoników.

Po zwiedzeniu katedry udaliśmy się do ruin zamku i na myśla wieżę, z której roztacza się daleki widok na Gopło i żywną równinę kujawską. Z zamku pozostała tylko część potężnego muru i ośmiokątna wieża, wysoka na przeszło 30 metrów. U stóp ruin założono skromny park, w którym znajduje się obelisk z najważniejszemi datami historycznemi wyswobodzenia się ziem polskich z pod jarzma najeźdźców.

Po zjedzeniu wspólnego obiadu złożonego z zawieszanej zupy i tanecznym odpoczynku w sali hotelu nad Gopłem z dobrymi humorami, kropleni deszczem, idziemy do przystani w cukrowali, gdzie czeka na nas lorka i statek, na których Gopłem dostaniemy się do Popowa, majątku pp. Trzciskich. Płaskie brzegi Gopła, mimo szczykania zębami od zima, robią na nas sympatyczne wrażenie. Celem rozrządania utworzyło się na lorce — gdzie znajduję, się grono wycieczkowców również gimnazjum żeńskiego z Inowrocławia — kilka kółek śpiewackich i zabawowych, która starały się naszymi przekrzyć. Podróż Gopłem trwała blisko 2 godziny.

W Popowie, w przystani, oczekiwaliśmy nas urzędnik gospodarczy p. Trzciskich, p. Ruszkowski, który zaprowadził wycieczkę do wspaniałego parku, pod rozłożysty kasztan na odpoczynek i podwieszorek, złożony z pysznego chleba, mleka, herbaty. Przed południem powitala nas serdecznie p. Trzciskiska.

Resztą dnia i dzień następnym to Miłanżka, serdeczności, ścisły kontakt uczestników wycieczki z pp. Trzciskich.

Przechadzka po parku, mimo deszczu, nocny, na słonie w przybranej żalenta stodoła, tańce przy świetleki muzyki wiejskiej na klepsku przepiękaly suto postęki.

W dniu następnym rano (niedziela) cała wycieczka udała się do kościoła parafialnego w Ostrowie, gdzie śpiewała podczas uroczystej mszy św., w której dziesiątki młodzieży z całej parafii przytępowało po raz pierwszy do Komunii św. Znaczący należy, że proboszczem w Ostrowie jest ks. Strel, brat p. dr. Lewickiej, byłej dyrektorki gimnazjum żeńskiego, który serdecznie zapraszał, by przybyć na przysiały rok z wycieczką do Ostrowa.

Po powrocie do Popowa i spożyciu tamże suto obiadu, wesółym śpiewem żegnaliśmy gościny gospodarzy, którzy nie szczędzili trudów ni kosztów, aby wycieczka wprzejemnił pobyt w Popowie poczem grono na Ostrowo, ruszyliśmy w 6 umajonych wozach, zaprzęgniętych w 4 konie, do Kruszewicy.

Droga powrotna kołesa z Kruszewicy do Grudziądza, z 2-godzinny oczekiwaniem na pociąg w Inowrocławiu szpanowały śpiewy i opawianie wrażeń z wycieczki.

Korzystając z tej wycieczki, urządzoną nadzwyczaj planowo przez dyr. ks. Jaranowskiego i p. prof. Szordykowskiego są nadzwyczaj poważne. W trzech dniach poznali jej uczestnicy jedno z większych miast na kresach zachodnich, solanki, solny, starożytny zabytek Polski niepodległej w jej kolebce żywną równinę kujawską, a przedewszystkiem w Popowie i Inowrocławiu, miłanżkę.

stepny wykład o składnikach etnicznych Pomorza w ub. wiekach, począwszy od VIII wieku przed Chrystusem aż do XIX. po Chr. Wykład ten, o ile ks. prob. Łęga zechce nam go udzielić, w przyszłości przedrukujemy na łamach naszego pisma.

Po wykładzie i podziękowaniu zań przystąpiono do wyborów. Przewodniczący dr. Maj zaproponował ponownie wybór następującego Komitetu, co obecni przyjęli długotrwałymi oklaskami, będącymi nagrodą za uskutecznione prace. Niestety propozycja nie mogła być przyjęta ze względu na bezwarunkową konieczność usunięcia się kilku dotychczasowych członków Komitetu.

Ostatecznie po dyskusji na wniosek ks. prob. Dembka wybrano nowy Komitet w następującym składzie: p. dr. Bischoff, ks. dyr. Jaranowski, p. radca Jurek, p. Kruszonowa, ks. prob. Łęga, p. red. Łydko, p. prof. L. Mierzejewska, p. insp. Ossowski, ks. prof. Roskwański, p. Ruchniewiczowa, p. radca Solmann, p. radca Wałęsa.

Dr. Maj zamykając walne zebranie dziękował dotychczasowemu Komitetowi, a w szczególności ustępującemu jego prezesowi ks. prob. Dembkowi, za dotychczasową pracę, życząc natomiast pomyślnych i owocnych wyników w przyszłości.

W walnym zebraniu T. C. L. niestety wzięła udział tylko garstka członków, a nie gros ich jak się tego spodziewać należało. Przyczyny tego stanu rzeczy należy szukać w atrakcji jaką miał Grudziądz w ub. środę, a z której to atrakcji zamieściliśmy we wczorajszym numerze odpowiednie sprawozdanie.

Echa wiecu Chrześ. Dem.

Od p. posła Krzywińskiego otrzymujemy następujące pismo:

Szanowną Redakcję proszę uprzejmie o gościnność na łamach poczytnego Jej pisma w sprawie zażepki p. Statkiewicza, rzucanej na ostatnim wiecu Chrześcijańskiej Demokracji w Grudziądzu.

Według słów p. Statkiewicza miałem podpisać wniosek nagły Związku Ludowo-Narodowego, godzący w prawa robotnika i zmierzający do obalenia ustawy o 8 godzinnym dniu pracy.

Pozwalam sobie p. Statkiewiczowi odpowiedzieć, że:

1) podobnego wniosku Związek Ludowo-Narodowy dotąd nie stawiał i też nie zamierza stawiać;

2) nie mogłem więc takiego wniosku podpisać w ogólnie pojętym; i

3) widocznie p. Statkiewicz ma na myśli wniosek ks. Lutosławskiego (druk nr. 444 z dn. 17. 4. 1923 r.) o zabezpieczeniu ciągłości pracy w Rzeczypospolitej. Wniosek ten będący raczej na czasie, przeze mnie jest podpisany i nie ma nic wspólnego z 8-godz. dniem pracy, lecz jedynie ma uchronić tak społeczeństwo jak i przedewszystkiem robotników przez uprzednio polubowne załatwienie spraw spornych.

Jestem przekonany, że tylko zbyt pobieżne przeglądnięcie wniosku spowodować mogło p. Statkiewicza do niefortunnego odezwania się na wiecu, a bynajmniej nie posądzam go o złą wolę.

Proszę przyjąć wyrazy prawdziwego poważania
L. Krzywiński, poseł na Sejm.

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Sobota Wita i Modesta. Wschód słońca 3.39 zachód 8.22 Wschód księżycy 5.44 zachód 0.31.

Stan wody na Wiśle z 15. 6. 1923.

Kraków + —, Warszawa + 1,80, Toruń, + 1,48, Fordon + 1,44, Chełmno + 1,41, Grudziądz + 1,74, Kurzebrak + 1,31, Plekko + 1,23, Tczew + 1,49, Einlage + 2,52, Schiewenhorst + 2,70.

—** SPROSTOWANIE. Czytając po przyjeździe we wczorajszym „Głosie Pom.” podziękowanie p. Żyborckiej, prezesowej Towarzystwa Czerwonego Krzyża „za hojną ofiarę i humanitarne posępowanie” poczuwam się do sprostowania niezaskłużonych pochwał.

Nie ja, lecz zakłady „Drukarni Pomorskiej” na czele których stoje, złożyły 404 375 marek na potrzeby Czerwonego Krzyża, wychodząc z założenia poparcia instytucji tak zasłużonej, a tak bardzo pomocy materialnej potrzebującej.

Ofiara taka nie zasługuje na żadne specjalne uwzględnienia i komplementy, gdyż należy do zwykłych obowiązków, które każdy obywatel-Polak, każda instytucja polska w miarę możliwości czyni, pomnąc, że w czasach wojny nasza armia potrzebuje pomocy, którą już za czasów pokoju przygotować należy.

Dlatego, dziękując p. prezesowej za jej szczerą chęć i pochwały, nie przyjmuję ich, a tylko śmiem wnieść prośbę do wszystkich, by ofiarne zabiegi czcigodnej prezesowej grudziądzkiego Czerwonego Krzyża jaknajgorliwiej wspierali.
Adam Poszwiński.

—** REPERTUAR TEATRU MIEJSKIEGO. Piątek 15. VI. Przedstawienie popularne 50 proc. zniżki, po raz 12-ty „WIERNA KOCHANKA”.

Sobota 16. VI. Przedstawienie zniżkowe po raz 4-ty „GOBELIN”, krotoczwila w 3 aktach Jastrzębiec-Zalewskiego. Bony ważne.

Niedziela 17. VI. „GOBELIN”.

—** Z TEATRU MIEJSKIEGO. Dziś poraz 12-ty „WIERNA KOCHANKA” która w sposób wprost niebywały zdobyła sobie sympatię najszerzych rzesz publicznych grudziądzkiej. I nic w tym dziwnego, gdyż artystyczne walory tej sztuki i szczerzy, serdeczny patriotyzm, wiejący z każdego słowa, zbudził we wszystkich sercach najdroższe nam echo ostatniej walki o całość naszej Najjaśniejszej Rzeczypospolitej. Z tych też względów inni wszyscy ci, którzy dotychczas nie widzieli naszej „Wiernej Kochanki”, popieścić dzisiaj do teatru, tembardziej, że będzie to przedstawienie popularne (50 proc. zniżki).

Jutro, t. j. w sobotę arcywesoła krotoczwila „GOBELIN”, która od pierwszego przedstawienia dzięki swemu humorowi i świetnej grze artystów, budzi niekłamany entuzjazm wśród publiczności. Na każdym przedstawieniu sala bezustannie rozbrzmiewała niepołamowanymi wybuchami śmiechu i burzą oklasków.

W niedzielę również ta przewyborna krotoczwila pozwoli najszerzej publiczności, która w dniu poprzednim nie miała czasu, rozkoszować się beztrojskim humorem i przeżabawnymi sytuacjami „Gobelinu”.

W poniedziałek dyrekcja przygotowuje przedstawienie dla wojska, na którym odegrany będzie poraz 6-ty „Gobelin”.

—** CENA CHLEBA IDZIE W GÓRĘ. Jak się dow. cena chleba wzrosła od dnia dzisiejszego o 300 marek na bochenku, który kosztuje obecnie 3 300 marek. Mąka pszenna podniosła się w cenie ze 170 na 200 tysięcy marek, a mąka żytnia ze 115 na 130 tysięcy marek za centnar.

W związku z tem podskoczyła i cena bułki z 200 na 220 marek.

Objaw podwyższenia cen za chleb i mąkę nie jest tak straszający, zważywszy, iż nawet przed wojną ceny zboża, mąki i chleba podnosiły się zwykle w czasie przedwojnowym.

—** WYKŁAD O WOJNIE CHEMICZNEJ. W poniedziałek dnia 18 czerwca przybywa do Grudziądza p. pułkownik Małyszko z Warszawy, współzałożyciel i wiceprezes Centralnego Komitetu Obrony Przeciwgazowej i wygłosi wieczorem o godz. 7¹⁵ w Bazarze ul. Moniuszki 8 wykład „Wojna chemiczna a obrona państwa”. Niech każdy podaży, wszystkie towarzystwa, wszyscy obywatele i obywatelki są zaproszeni, bo sprawa nadzwyczaj ważna.

Oddział grudziądzki Komitetu Przeciwgazowego.

—** EGZAMIN DOJRZAŁOŚCI W GIMNAZJUM KLASYCZNYM W GRUDZIĄDZU odbył się dnia 11 i 12 bm. pod przewodnictwem wizytatora p. F. Przyjemskiego. Do egzaminu dopuszczono 6 uczniów, tutejszego gimnazjum i 8 eksternistów (z tych 5 Niemców). Za dojrzałych uznano 6 uczniów publicznych i 4 eksternistów; 4 eksternistów reprobowano. Świadectwo dojrzałości otrzymali uczniowie: 1. Gackowski Alfons, 2. Hoffmann Edmund, 3. Jaroszewski Zdzisław, 4. Kruszewski Józef, 5. Statkiewicz Witold, 6. Wellmann Edward.

Eksterniści: 1. Kiewert Herbert, 2. Klinkówna Magdalena, 3. Marszałkowski Alfons, 4. Raniecki Adam, porucznik W. P.

—** EGZAMIN WSTĘPNY DLA KANDYDATÓW (TEK) KATOLICKICH I EWANGELICKICH PRZY SEMINARIUM NAUCZ. z wykładem językiem niemieckim, odbędzie się w dniach 2-go, 3-go i 4-go lipca br. Zgłaszania należy nadesłać dyrekcji Seminarium ul. Klasztorna nr. 2 do 26-go bm. Do wniosku oca lub opiekuna o przyjęcie dziecka ma się dołączyć: 1. metrykę urodzenia i chrztu, 2. metrykę odbytego drugiego szczenięcia ospy, 3. świadectwo odejścia ze szkoły, do której ostatnio uczęszczał, 4. życiorys. Wykształconej seminarjalnie jest bezpłatne. Zaslugującym na to i niezamożnym uczniom i uczennicom udziela się stypendja. Uczniowie zamieszkałi w internacie i placu tylko za utrzymanie czyli wikt.

—** OCHRONKA DLA DZIECI PRZY ULICY TRYNKOWEJ urzędują w poniedziałek, dnia 18-go bm. swą roczną WYCIEZKĘ do parku miejskiego (leśniczówki).

Wymarsz dzieci z ochronki o godzinie 2-giej. W ogrodzie najrozmaitsze niespodzianki, zabawa, koncert i przedstawienie teatralne. Wstęp wolny. Goście mile widziani.

—** OD PANI MIŁOSIERDZIA SW. WINCENTEGO A PAULO otrzymujemy następujące pismo: Wkrótce, bo już w miesiącu lipcu około 600 dzieci parafii naszej przystąpi pierwszy raz do stołu Pańskiego. Między temi dziećmi jest około 130 dzieci, których rodzice zupełnie nie są w stanie dzieci przyodziać. Podjęliśmy się jak po inne lata, także w tym roku, wyekwipowania tych najbardziej potrzebujących, żeby choć w tym najniebezpieczniejszym dniu życia swego nie odbijała ich sukienka zewnętrzna od innych zamożniejszych dzieci. Podjęliśmy się i uważamy to za nasz święty obowiązek, ale potrzeba nam do tej akcji pieniędzy i jeszcze raz pieniędzy. Dlatego pukamy do serc łitościwych, do rodziców tych, którzy wiedzą, co dziś znaczy dziecko przyodziać, o datki w pieniądzu lub materiałach. Dnia 24 czerwca odbędzie się na ten cel za pozwoleniem ks. Proboszcza kololeta w kościołach i przed kościołami prócz tego panie należące do konferencji podjęły się łaskawie zbierania. Niech nikt się nie uchyla od ofary na przodziełek dla najbardziej potrzebujących dzieci Grudziądza. Jeżeli by ktoś miał rzeczy noszone, a nie bardzo zniszczone, które w domu bez użytku leżą, prosimy przysłać do kancelarii parafialnej.

Wszyscy, którzy dadzą, niech pewni będą, że czyn taki nie zostanie bez nagrody przed Bogiem.

Konf. Pań Mił. św. Wincentego a Paulo
(—) M. Ruchniewiczowa, przew.

—** W SPRAWIE ZAGUBIENIA LEGITYMACJI URZĘDNICZYCH. Ostatnio wydane zostało zarządzenie w sprawie postępowania w wypadkach zagubienia legitymacji urzędniczych.

Zgodnie z zarządzeniem o wypadku utraty legitymacji wniён zainteresowany funkcjonariusz państwowy niezwłocznie donieść na piśmie swej przełożonej władzy służbowej z dokładnym wyszczególnieniem okoliczności, towarzyszących zagubieniu legitymacji.

Odnosna zaś władza służbowa unieważniając zgubioną legitymację, winna niezwłocznie zawiadomić właściwą terytorjalnie dyrekcję kolejową i właściwy urząd policji państwowej; ponadto zaś władza winna zażądać od funkcjonariusza umieszczenia na własny koszt ogłoszenia zguby w „Monitorze Polskim” oraz we właściwym wojewódzkim dzienniku urzędowym.

Przy zachowaniu powyższego postępowania można wydać funkcjonariuszowi nową legitymację, opatrzoną nowym numerem porządkowym ogólnej ewidencji legitymacji urzędniczych.

—** KIEDY MA SIĘ GRAĆ HYMN NARODOWY? Aby ściśle określić okoliczności, w których może być wykonany hymn narodowy, władze wojskowe mają wydać rozporządzenie szczegółowo omawiające tę sprawę. Mianowicie: orkiestry wojskowe będą wykonywały hymn narodowy dla powitania, przy uroczystych przyjęciach prezydenta Rzeczypospolitej, ministra spraw wojskowych, marszałka Polski, szefa sztabu generalnego, szefa administracji, inspektorów armji, gen. inspektorów, przedstawicieli państw obcych. Dalej hymn narodowy ma być wykonany przy odbieraniu raportu od oddziałów przez wyszczególnionych powyżej dostojników (z wyjątkiem przedstawicieli mocarstw obcych) przy dekorowaniu or-

derem „Virtuti Militari”, w szczególnych wypadkach, przewidzianych w specjalnych rozkazach Min. Spraw Wojsk.

—** KAUCJE OD PODRÓŻNYCH DO NIEMIEC. Niemiecki konsulat generalny w Poznaniu podał do wiadomości, że pobieranie od obywateli polskich przy wystawianiu wizy na wyjazd do Niemiec kaucji w wysokości 1 miliona marek, zachodzi tylko w tym wypadku, gdy chodzi o spieszny wyjazd, a podróży nie ma wymaganego pozwolenia wyjazdowego. To niezgodne z istotnym stanem rzeczy tłumaczenie konsulatu niemieckiego, nastąpiło dopiero teraz, gdy rząd polski polecił konsulatom polskim w Niemczech pobierać taką samą kaucję od wyjeżdżających obywateli niemieckich do Polski.

Ruch towarzystw.

—(rt) ZEBRANIE TOWARZYSTWA KUPCÓW SAMODZIELNYCH odbędzie się w sobotę, dnia 16-go bm. Na porządku dziennym: sprawozdanie zjazdu starogardzkiego, referat prezesa p. T. Marchlewskiego, sprawozdanie posła p. Krzywińskiego o przebiegu dotychczasowej akcji politycznej stronnictw narodowych oraz wpływu tejże na sprawy gospodarcze. Ponadto będą omawiane różne ważne sprawy bieżące. Wobec nader interesujących obrad należy spodziewać się, że wszyscy członkowie pośpieszą jaknajtłumniej na zebranie powyższe, na które uprzejmie zaprasza

Zarząd.

—(rt) ZEBRANIE ORGANIZACYJNE PRYWATNYCH HODOWCÓW GOŁĘBI POCZTOWYCH. W niedzielę dnia 17 czerwca 1923 r. o godz. 10 rano odbędzie się zebranie organizacyjne prywatnych hodowców gołębi pocztowych w Koszarach „Bolesława Śmiałego” ul. Chełmińska (ostatni przystanek tramw.) w sali wykładów Kompanji Telegr. Specjalnej Nr. 3., mające na celu zawiązanie Towarzystwa Miłośników Hodowli Gołębi Poczty, na które zapraszam wszystkich posiadaczy gołębi miasta Grudziądza i okolicy.

Zebranie uprzedzi krótkie przemówienie fachowe o gołębiach pocztowych, korzyściach podczas ostatniej wojny, jakie przyniosły armjom walczącym gołębie pocztowe, ich hodowlę i wreszcie o zadaniu zorganizowanego Towarzystwa.

D-ca 3 p. W. Łączność

(—) Miączyński, pułkownik

—(rt) WALNE ZEBRANIE STOWARZYSZENIA URZĘDNIKÓW BUDOWY DOMÓW W GRUDZIĄDZU odbędzie się w sobotę dnia 30 czerwca 1923 r. o godz. 8-mej wieczorem w Bazarze ul. Moniuszki. Porządek obrad: 1. Sprawozdanie z czynności w r. 1922, 2. Sprawozdanie kasowe z roku 1922, 3. Udzielenie powołania Zarządowi i Radzie Nadzorczej za rok 1922, 4. Wybór 2 członków Zarządu i 2 członków Rady Nadzorczej, 5. Wolne wnioski.

Rachunek i bilans wyłożony w domu kasjera p. Wojtackiego, ul. Kilińskiego 3.

Z Pomorza.

—** GRUPA pod Grudziądzem. (Uroczystość zaprzysiężenia rezerwistów). Z Grupy otrzymujemy spóźnioną trochę korespondencję o odbytej tam uroczystości zaprzysiężenia rezerwistów. 15 dywizji roczników 1896 i 1897, którzy otrzymali odroczenie. Uroczystość, która odbyła się w niedzielę dnia 10 bm. o godz. 9-tej rano na placu ćwiczeń, poprzedziła msza św. połowa, celebrowana przez kapelana dyw. majr. Morkowskiego, który zarazem stosownym przemówieniem wskazał na doniosłość przysięgi. Po przechwonięciu pułkownika Tabaczyńskiego, dowódcy 61 p. p. odbył się akt zaprzysiężenia, poczem wszystkie pułki między innymi i 62 p. p. Wilk. z Bydgoszczy ze swoimi sztafarami kolejno przedfitylowali przed pułkownikiem Tabaczyńskim oraz gronem oficerów.

Defilada odbyła się w jaknajlepszym porządku. Żołnierzy stary, dobrze wyszkolony, robił nadzwyczaj dobre wrażenie. Z ogorzałych od słońca ich twarze wyczytać można było gotowość do boju.

Męskością i dziarckością swą wykazywali, że w razie potrzeby w każdej chwili gotowi są znowu na ołtarzu Ojczyzny złożyć swój najwęższy dar swoją najwęższą ofiarą w postaci krwi i życia, jaką składali przy powstaniu Państwa Polskiego.

Ćwiczenia z powodu skrócenia ich, postępują w szybkim tempie, i są już na ukończeniu. W tych dniach odbędą się ćwiczenia całej 15 dywizji z ostrem strzelaniem, po których prawdopodobnie rezerwiści będą zwolnieni. Jak się dowiadujemy, 62 p. p. W. przyjechał ma z powrotem do Bydgoszczy dnia 15 bm. i w dniu 16 bm. rezerwiści mają być zwolnieni.

—** RADZYN. (Przedstawienie amatorskie grudziądzkich urzędników skarbowych). W sobotę 16 bm. Kółko amatorskie, które się zawiązało w Grudziądzu z inicjatywy urzędników skarbowych (Pom. Izby Skarbowej), odwiedzi miasteczko Radzyn, gdzie w sali p. Niedzielskiego odegra 2 aktową komedię Korzeniowskiego p. t. „Majster i czeladnik” oraz jednoaktową operetkę p. t. „Słowiczek”. Obie sztuki odegrało Kółko ubiegłej soboty z wielkimi powodzeniem na wieczorku urzędników Skarbowych w Grudziądzu. — Początek o godz. 8-mej wieczorem. Bilety nabyć można wcześniej u p. Niedzielskiego (Strzelnica w Radzynie).

Mamy nadzieję, że obywatelstwo radzyńskie poprze akcję urzędników, gdyż amatorzy, których grę mieliśmy sposobność obserwować w ub. sobotę, dają zupełną gwarancję, że przedstawienie stać będzie na odpowiedniej wyżynie teatrów amatorskich.

Po przedstawieniu tańce i zabawa z rozmaitemi niespodziankami.

—** CHELMŹA. (Przed „Złotem Sokółów.”) Sokół Pomorski sposobił się do ogólnego zlotu, który ma nastąpić 29 i 30 czerwca, oraz 1 lipca w Chełmży. Do komitetu honorowego tego zlotu należą p. wojewoda, inspektor III armji gen. Skierski, komenderujący okręgu pomorskiego generał Latour, starosta Czarliński oraz burmistrz p. Kurzetkowski.

Na czele komitetu wykonawczego stoi p. dr. Wyszowski. Komitet wydał już odezwę w której wzywa do jaknajwiększego poparcia zlotu i do jaknajwiększego poparcia tego zlotu i do najwspanialszego przyjęcia drużyny sokolskiej, która stawi się na ten zlot niewątpliwie jaknajliczniej.

—** TORUŃ. (Z ruchu wycieczkowego.) W ub. wtorek bawiła w Toruniu wycieczka z Radomia (80 wczennic i ciało profesorskie gimn. filologicznego). Wycieczka zwiędziła pod przewodnictwem prezesa oddziału toruńskiego z. Tow. Krajoznawczego najważniejsze zabytki Torunia. W kościele N-

W rejestrze handlowym dział B pod nr. 76 zapisano dziś Przemysł Drzewny „Strug“ Spółka Akcyjna w Zakopanem Oddział w Grudziądzu. Prowadzenie fabryki w zakresie przemysłu drzewnego a więc fabryk mebli, drzewnych materiałów budowlanych, drewnianych narzędzi, oraz części maszyn przyborów sportowych oraz galanterii drzewnej, prowadzenie tartaków i wszelkich gałęzi przemysłu stolarskiego, meblarskiego stolarstwa artystycznego, oraz przemysłów pomocniczych, jako to tapicierstwa i architektury wnętrz mieszkalnych, jak również prowadzenie handlu produktami swego wyrobu i artykułami wchodzącymi w zakres powyższej wyszczególnionej produkcji. Kapitał zakładowy wynosi 30000 000 marek. Wysokość pojedynczych akcji i jakość: Kapitał akcyjny rozpada się na 30000 sztuk akcji wartości nominalnej po 1000 marek polskich. Z tej liczby 6000 akcji jest imiennych i musi pozostać własnością obywateli Państwa Polskiego, zaś 24000 akcji opiewa na okaziciela. Każdorazowo zatem 20% akcji ma być imiennych a 80% na okaziciela. Spółka może wydawać akcje zbiorowe po 10 sztuk w jednym papierze. Cały kapitał akcyjny został w gotówce i całości wpłacony. Posiadanie 5 akcji imiennych lub na okaziciela daje na walnym zgromadzeniu prawo do 1-go głosu. Członkami zarządu są:

1) Prezes Rady Zawiadowczej Dr. Wacław Kraszewski, lekarz w Zakopanem, 2) Wiceprezes Rady Zawiadowczej Dr. Rudolf Beres sekretarz Izby Handlowej i Przemysłowej w Krakowie ul. Długa L. 1, 3) Wiceprezes Rady Zawiadowczej Dr. Stanisław Adamski adwokat w Nowym Targu, 4) Członek Rady Zawiadowczej Zygmunt Biezeński, dyrektor Ziemianskiego Banku Kredytowego filii w Krakowie ul. Sławkowska 1, 6) Członek Rady Zawiadowczej Artur Cichoński przemysłowiec dawnej w Krakowie ul. św. Anny 4, obecnie we Wiedniu III Maxergasse L. 30, 7) Członek Rady Zawiadowczej Jan Kowalski przemysłowiec w Krakowie ul. Lubomirskich L. 43, 8) Członek Rady Zawiadowczej Józef Kwaśniewski naczelny dyrektor Spółki Akcyjnej w Grudziądzu, 9) Członek Rady Zawiadowczej Leon Makowiecki właściciel realności w Zakopanem ul. Zamoyńskiego, 10) Członek Rady Zawiadowczej Władysław Rudkowski, Dyrektor budowy spółki drzewnej w Krakowie, 11) Członek Rady Zawiadowczej Włodzimierz Tyszkiewicz przemysłowiec i właściciel dóbr w Krakowie, 12) Członek Rady Zawiadowczej Jan Wróblewski dyrektor Banku w Zakopanem ul. Oramcówki. Prokurenci 1) Otton Ullmann w Zakopanem ul. Kościelna, 2) Gustaw Schonebeck w Grudziądzu.

Stosunki prawne spółki Towarzystwo Akcyjne: a) dzień zawarcia kontraktu spółki i zatwierdzenia: Założenie spółki zezwolono a statut zatwierdzono rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu oraz przemysłu i handlu z daty Warszawa 30 kwietnia 1921 roku. Założycielskie Walne Zgromadzenie odbyte w Zakopanem dnia 26 czerwca 1921 r. b) Czas trwania spółki: nieograniczony. c) Zastępowanie i podpisywanie firmy: Rada Zawiadowcza składa się najmniej z siedmiu a najwyżej piętnastu członków. Na pierwszy okres urzędowy wybrano Radę Zawiadowczą, składającą się z 12 członków, a Rada Zawiadowcza ustanowiła ponadto dwóch prokuratorów nie nadając jednak żadnemu z nich praw § 4 lit. e. statutu.

Podpisywanie firmy: Firmę podpisują dwaj członkowie Rady Zawiadowczej lub jeden członek Rady Zawiadowczej i jeden prokurator w ten sposób, że pod wyciętą wypisaną lub wydrukowaną osnową brzmienia firmy położą swa podpisy, dwaj członkowie Rady Zawiadowczej lub też jeden członek Rady Zawiadowczej i jeden prokurator, ten ostatni przy położeniu znaku wykazującego prokurę. Inne § 4 statutu przewidziane zastępstwa na razie nie zachodzą. Statutowy (na razie nieaktualny) sposób zastępowania firmy jest: Firma spółki podpisana będzie pod pieczęcią spółki przez a) dwóch członków Rady Zawiadowczej lub b) jednego członka Rady Zawiadowczej łącznie z jednym z dyrektorów lub wicedyrektorów, albo łącznie z jednym z prokuratorów lub c) dwóch dyrektorów lub wicedyrektorów d) lub jednego dyrektora albo wicedyrektora łącznie z jednym z prokuratorów, e) albo wreszcie przez dwóch prokuratorów o ile przynajmniej jeden z nich został do tego specjalnie upoważniony przez Radę Zawiadowczą f) albo przez pełnomocnika umocowanego przez Radę Zawiadowczą, (§ 4 statutu. Dyrekcja (na razie nieaktualna). Rada Zawiadowcza może zamianować jednego lub więcej dyrektorów i ich zastępców którzy nie naruszając postanowień art. 234 anstr. kod. handl. sprawują interes spółki i zastępują ją w zakresie pełnomocnictw udzielonych im przez Radę Nadzorczą (§ 335 statutu) g) ogłoszenia następują przez Radę Zawiadowczą w Monitorze Polskim w Warszawie oraz w Krakowskim „Ozisie“.

Grudziądz, dnia 22 maja 1923 r.

Sąd Powiatowy.

Kupujemy siano

w każdej ilości i 5504

pfacimy wysokie ceny

Jan Sułkowski i Mieczysław Tatura

Toruń ulica Sukiennicza 12. Telefon nr. 805.

Bacznosc! Bacznosc
Każdą większą i mniejszą ilość
żelaza
każdego rodzaju jako i
szyny, żelazo lane i kute, metale, szmaty,
papier i szkło kupuje i płaci ceny najwyższe.
KABATEK, Grudziądz
3312 Plac 23 Stycznia. Telefon 92.

Poszukuję od zaraz lub 1-go lipca rb. do mego handlu towarów kolonialnych:

- Buchaltera** dzielnego, starszego, statecznego, energicznego człowieka, władającego językiem polskim i niemieckim w słowie i piśmie, dobrego bilansiste, piszącego na maszynie. (5524)
- Materialiste** dzielnego, młodszego i obrotnego.
- Bufetowego** do restauracji, starszego, z kaucją który przejmie bufet na własny rachunek. Łaskawe zgłoszenia z załączeniem odpisu świadectw, podaniem pensji, ewtl. przy wolnym stole i mieszkaniem, o ile możności fotogr. uprasza **Bronisław Murawski, Grudziądz, tel. 108**

Poszukuję od zaraz **pierwszorzędnej sprzedawczki**

z branży obuwia. Reflektuję tylko na dobrą siłę przy wysokim wynagrodzeniu. (5519)

Zgłoszenia z odpisem świadectw pod adr. **Centralny Dom Obuwia**

Czesław Świętochowski ulica Stara nr. 14 ulica Stara nr. 14

Poszukuje się zaraz (5498) **samodzielnej**

książkowej

do oddziału głównej buchalterji **jednej**

książkowej

do oddziału buchalterji drugiej **Hurtownia Kolonialna w Chojnicach**

Rynek nr. 6. Do mego składu manufaktury i towarów modnych **poszukuje** od 1 lipca lub później

2 obrotnych ekspedjentów i jedną ekspedjentkę

Zgłoszenia z podaniem pensji, odpisem świadectw oraz fotografię uprasza (5509)

Teodor Schulz, Sępólno (Pomorze)

Zakład dentystyczny

Jana i Kazimierzy Kujawskich tylko Rynek 1/2 w domu B-cia Jacoby

Leczenie zębów, plomby, sztuczne zęby kauczuk. i złote po najniższych cenach

Dnia 22. 6. rb. o godzinie 11 przed południem odbędzie się w obszarze dworskim **Nowymłyn szlachecki** u pana Conrada 5521

przymusowa licytacja.

Sprzedawac się będzie najwięcej dającym **krowę zafantowaną** za zaległy podatek powiatowy i koszta egzekucyjne.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego. Ossowski, Starosta.

Dobrowolna licytacja.

W piątek, dnia 22. bm., o godz. 10-tej przed południem będę sprzedawał w **Grudziądzu**, stacja kolejowa Montowo, pow. lubawski, z powodu zdania majątku za gotówkę najwięcej dającym, następujące przedmioty:

- powóz, karetę, 2 kryte powozy,
- śródotnik pędzony parą, 2 siekacze do kartofli (Harder), 2 triery,
- trzyzęściowy wał, maszynę do wiązania snopków, żniwiarkę (Ker miki), siewczarkę, manesz, 2 maszyny do czyszczenia zboża, 2 dwuskibowce, maszynę do przetrząsania siana, wozy robocze, maszynę do sadzenia kartofli, trzy mtr. drylownik, 2 łodzie, sieci i więciarki, różne meble i domowe przedmioty oraz kilka dojnych krow.

(5531) **TUCHOLSKI, komornik sądowy**

Lubawa, Pomorze.

Sprzedano

Skład kolonialny z urządzeniem i mieszkaniem jest od zaraz do odstąpienia Zgłosz. przyjmuje **Be-kłama Pomorska**, Rynek 10. (5505)

Sklep kolonialny z całym urządzeniem i towarami zaraz do sprzedania. Wolne 3 pokoje z kuchnią. Zgłoszenia ul. Pietruszkowa nr. 29, sklep kolonialny [6739]

DOM

masywny o 6 pokojach, ogród owocowy, 2 morgi ziemi pszennej z wolnym mieszkaniem natychm. sprzed **Murawska**, wdowa, Rywałd, pow. Grudziądz. (4529)

W. Polley, Grudziądz,

Plac 23 Stycznia 28. Poszukuję od 1 lipca

bufetowego

któryby przejął restaurację na własny rachunek z odpowiedzialnością Reflekt. posiadac. musi odpowiedni kapitał. Zgł. uprasza (5530) **W. Jabłoński** Nowomiasto, n./Drw. (Pomorzanek).

Panienska

w młodszym wieku władająca językiem polskim i niemieckim w słowie i piśmie, chcąc się wydoskonalić w książkowości, może się zgłosić natychmiast. (5523)

Bendig i Żurawski Lipowa nr. 15.

Kupna

Domek (willa)

6 pokoi z ogrodem w Grudziądzu lub bliskiej okolicy (5532)

poszukuje celem kupna.

Szczegółowe oferty z podaniem ceny uprasza pod nr. 5532 do Gł. P.

Zguby

Zgubione portfel zaw. dokumenta wojskowe. Upraszam o zwrot za wynagrodzeniem **Franciszek Jankowski**, Wybudowanie Radzyn, pocz. Radzyn pow. Grudziądz.

Ożenki

Kawaler, lat 28, samodzielny rzemieślnik, poszukuje na tej drodze znajomości z kapitałem celem

ożenku.

Łask. of. najchętniej z fotogr. uprasza się z całym zaianiem nadesłać pod nr. 6650 do Ekspedycji Głosu Pomorskiego

Mieszkania

Bacznosc! Od zaraz jest 3 pokojowe (6641) **MIESZKANIE**

z mebl. w bardzo dobrym stanie do objęcia. **W. Tizar**, Pietruszkowa 6. part. 1.

3 milj. mk.

Zgłoszenia do Głosu Pomorskiego pod nr. 5526

Bank Powiatowy
Tel. 981. Grudziądz Tel. 981.
ul. Młyńska 21 (Starostwo)
przyjmuje depozyta pod korzystnymi warunkami i załatwia wszelkie transakcje bankowe
Za zobowiązania Banku odpowiada całość powiat Grudziądz wieś.

Złoto

oraz i srebro kupują do fabrykacji obrączek po najwyższych cenach dziejących

A. ZEECK nast.

wiśc. Walery Kruszewski i Julian Guss ulica Wybickiego nr. 6/8. (5518)

Kino Apollo Variete

Dzisiaj, w piątek, poraz ostatni: IV i V serja **Robinson Kruzoe**

Od soboty, 16 czerwca: Wytworna komedia skandynawska z przesłuchną **Karin Molander** w roli tytułowej obrazu p. t. 5527

Broń niewieścia.

W niedzielę, popoł. o godz. 2-giej **Przedstawienie dla dzieci.**

Dyrekcja.

TIVOLI

W niedzielę, 17 bm o g. 4 po-poł. **Wielka Zabawa Taneczna.**

BANK LUDOWY

Sp. z odpowiedzialn. nieogran. Założony w roku 1890. **GRUDZIĄDZ, ul. 36a, Wybickiego 21a.**

Załatwia zlecenia bankowe, przyjmuje wkładki i oszczędz. Sta i oprocentowuje wdep. umowy

Zakupuje waluty zagraniczne złote i srebrne.

Udziela pożyczki na zastaw przedm. złotych i srebrnych

Szmaty

czyste do czyszczenia maszyn kupuje w mniejszych i większych ilościach

Drukarnia Pomorska T. A.

Papę na dachy Smole destylow.

Trzcinę sufitową Papiaki, Cement sól kuchenną i sól czerwoną

poleca **po cenach konkurencyjnych**

Bronisław Murawski

Grudziądz, ul. J. Wybickiego 24/26 Telefon 108. (5489)

Filja: **Lasin.**

Inteligentny starszy uczeń 7-ej kl. gimnazjum matematyczno-przyrodn. **przyjmie** na wsi w obywatelskim domu na czas wakacji **obowiązki korepetytora** Zna języki. Przystosobi do egzaminów, mówi płynnie po francusku, może udzielać również konwersacji osobom starszym. Of. nadsyłać **Hanusz, Grudziądz**, ul. Rzadzowa 3. (6651)

Pięgi plany wyrzuty usua **BENEGINA** znany i wypróbowany środek do odciążenia i wydalania cary wyrobu M. Jana Stenzla **Anteka pod Labędziem** Grudziądz, Rynek 20